

AKZO NOBEL CHEMICALS και AKCROS CHEMICALS κατά ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 28ης Μαΐου 2004*

Στην υπόθεση T-253/03,

Akzo Nobel Chemicals Ltd, με έδρα το Surrey (Ηνωμένο Βασίλειο),

Akcros Chemicals Ltd, με έδρα το Surrey,

εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους C. Swaack και M. Mollica,

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από το

Council of the Bars and Law Societies of the European Union, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενο από τον J. Flynn, QC,

από το

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, με έδρα τη Χάγη (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενο από τον δικηγόρο O. Brouwer,

και από την

European Company Lawyers Association (ECLA), με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους M. Dolmans και K. Nordlander, καθώς και από τον J. Temple-Lang, solicitor,

παρεμβαίνοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον R. Wainwright και την C. Ingen-Housz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση παρεμβάσεως υποβληθείσα από το **Section on Business Law of the International Bar Association** υπέρ των προσφευγουσών στην υπό κρίση υπόθεση, που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2003) 1533 τελικό, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με απόρριψη

αιτήσεως για την τήρηση του προστατεύοντος την επικοινωνία με τους δικηγόρους επαγγελματικού απορρήτου (legal professional privilege), όσον αφορά ορισμένα έγγραφα που κατασχέθηκαν στο πλαίσιο ελέγχου διενεργηθέντος σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από την P. Lindh, πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Στις 30 Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2003) 85/4, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), με την οποία υποχρεώθηκαν, μεταξύ άλλων, οι Akzo Nobel Chemicals Ltd και Akcros Chemicals Ltd (στο εξής: προσφεύγουσες) καθώς και οι αντίστοιχες θυγατρικές τους να υποβληθούν σε έλεγχο με σκοπό την

αναζήτηση αποδείξεων για τυχόν θίγουσες τον ανταγωνισμό πρακτικές (στο εξής: απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2003). Στις 10 Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2003) 559/4, βάσει επίσης του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 (στο εξής: απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2003), σχετικά με τροποποίηση της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003.

2 Με βάση τις αποφάσεις αυτές διενεργήθηκαν, στις 12 και 13 Φεβρουαρίου 2003, επιτόπιοι έλεγχοι στα γραφεία των προσφευγουσών που βρίσκονταν στο Eccles, Μάντσεστερ (Ηνωμένο Βασίλειο). Κατά τη διάρκεια του ελέγχου, οι υπάλληλοι της Επιτροπής έλαβαν αντίγραφα πολλών εγγράφων. Κατά τη διάρκεια των ενεργειών αυτών, οι εκπρόσωποι των προσφευγουσών δήλωσαν στους υπαλλήλους της Επιτροπής ότι ήταν δυνατό ορισμένα έγγραφα να καλύπτονται από το προστατεύον την επικοινωνία με τους δικηγόρους επαγγελματικό απόρρητο. Κατά τη διάρκεια της εν λόγω εξετάσεως εγγράφων ανέκυψε διάσταση απόψεων σχετικά με πέντε έγγραφα, η περίπτωση των οποίων αντιμετωπίστηκε κατά δύο τρόπους. Πράγματι, οι υπάλληλοι της Επιτροπής δεν μπόρεσαν να καταλήξουν, επιτοπίως, σε κάποιο οριστικό συμπέρασμα σχετικά με την προστασία της οποίας έπρεπε, ενδεχομένως, να τύχουν δύο έγγραφα. Κατόπιν τούτου, οι εν λόγω υπάλληλοι έλαβαν αντίγραφά τους τα οποία έθεσαν σε σφραγισμένο φάκελο τον οποίο πήραν μαζί τους μετά το πέρας του ελέγχου τους. Όσον αφορά τα τρία άλλα επίμαχα έγγραφα, ο υπεύθυνος για τον έλεγχο υπάλληλος της Επιτροπής θεώρησε ότι δεν προστατεύονταν από το επαγγελματικό απόρρητο και, όπως ήταν επόμενο, έλαβε αντίγραφά τους τα οποία και επισύναψε στα λοιπά έγγραφα του σχετικού φακέλου χωρίς να τα απομονώσει εντός σφραγισμένου φακέλου.

3 Στις 17 Φεβρουαρίου 2003, οι προσφεύγουσες απηύθυναν σχετικό έγγραφο στην Επιτροπή με το οποίο εξέθεταν τους λόγους για τους οποίους, κατά την άποψή τους, τα πέντε έγγραφα προστατεύονταν από το επαγγελματικό απόρρητο. Με έγγραφο της 1ης Απριλίου 2003, η Επιτροπή πληροφόρησε τις προσφεύγουσες ότι τα επιχειρήματα που είχαν προβάλει με το έγγραφό τους της 17ης Φεβρουαρίου 2003 δεν επέτρεπαν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τα επίμαχα έγγραφα καλύπτονταν πράγματι από το επαγγελματικό απόρρητο. Παρ' όλα αυτά, με το ίδιο αυτό έγγραφο, η Επιτροπή πρόσθεσε ότι οι προσφεύγουσες είχαν τη δυνατότητα να καταθέσουν παρατηρήσεις επί των προκαταρκτικών αυτών συμπερασμάτων εντός προθεσμίας δύο μηνών, μετά το πέρας της οποίας η Επιτροπή θα ελάμβανε τελική απόφαση.

- 4 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Απριλίου 2003, οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ζητώντας, κατ' ουσίαν, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και, στο μέτρο που παρίστατο ανάγκη, της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003, με την οποία υποχρεώθηκαν οι εταιρίες αυτές καθώς και οι αντίστοιχες θυγατρικές τους να υποβληθούν στον επίμαχο έλεγχο (Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής, T-125/03).

- 5 Στις 8 Μαΐου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2003) 1533 τελικό, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 (στο εξής: απόφαση της 8ης Μαΐου 2003). Με το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα των προσφευγουσών να τους επιστραφούν τα επίμαχα έγγραφα καθώς επίσης και να επιβεβαιώσει η Επιτροπή την καταστροφή όλων των αντιγράφων των εγγράφων αυτών που είχε στην κατοχή της. Εξάλλου, με το άρθρο 2 της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003, η Επιτροπή εξέφρασε την πρόθεσή της να αποσφραγίσει τον περιέχοντα τα δύο από τα έγγραφα αυτά φάκελο.

- 6 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Ιουλίου 2003, οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ζητώντας την ακύρωση, βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003.

- 7 Με αιτήσεις που κατέθεσαν, αντιστοίχως, στις 30 Ιουλίου 2003 καθώς και στις 7 και 18 Αυγούστου 2003, το Council of Bars and Law Societies of the European Union (Συμβούλιο δικηγορικών συλλόγων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, στο εξής: CCBE), ο Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (στο εξής: ολλανδικός δικηγορικός σύλλογος) και η European Company Lawyers Association (Ευρωπαϊκή ένωση νομικών επιχειρήσεων, στο εξής: ECLA) ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ των προσφευγουσών. Με την ίδια διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος της 4ης Νοεμβρίου 2003, έγινε δεκτή αίτηση παρεμβάσεως του CCBE, του ολλανδικού δικηγορικού συλλόγου και της ECLA.

- 8 Στις 25 Νοεμβρίου 2003, το Section on Business Law of the International Bar Association (στο εξής: SBL), εκπροσωπούμενο από τον δικηγόρο J. Buhart, κατέθεσε αίτηση παρεμβάσεως υπέρ των προσφευγουσών.
- 9 Με την αίτησή του παρεμβάσεως, το SBL ισχυρίζεται ότι έχει σημαντικότατο συμφέρον από την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς. Υποστηρίζει ότι η διαφορά αυτή θέτει ζητήματα αρχής σχετικά με το προστατεύον την επικοινωνία με τους δικηγόρους επαγγελματικό απόρρητο και ότι, για τον λόγο αυτό, η έκδοση της σχετικής με τις προσφεύγουσες αποφάσεως επηρεάζει κατά τρόπο άμεσο τα μέλη του που είναι νομικοί επιχειρήσεων. Το SBL επισημαίνει συναφώς ότι, στις 31 Μαΐου 2002, ενέκρινε ψήφισμα στηρίζον την αρχή του επαγγελματικού απορρήτου για τους νομικούς επιχειρήσεων όσον αφορά όλα τα δικαστήρια. Το SBL θεωρεί ότι έχει άμεσο και ειδικό συμφέρον από το αποτέλεσμα της διαδικασίας και ότι η αίτησή του παρεμβάσεως είναι σύμφωνη προς τη νομολογία με την οποία επιτρέπονται οι αιτήσεις παρεμβάσεων αντιπροσωπευτικών ενώσεων, στους σκοπούς των οποίων περιλαμβάνεται η προστασία των συμφερόντων των μελών τους. Τέλος, το SBL ζητεί από το Πρωτοδικείο να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που έχουν σχέση με την υπό κρίση αίτηση παρεμβάσεως.
- 10 Η αίτηση παρεμβάσεως επιδόθηκε στους διαδικούς σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στις 18 Δεκεμβρίου 2003, οι προσφεύγουσες θεώρησαν ότι το SBL είχε αποδείξει την ύπαρξη συμφέροντος όσον αφορά τον διακανονισμό της υποθέσεως αυτής και κάλεσαν το Πρωτοδικείο να κάνει δεκτή την αίτησή του παρεμβάσεως. Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν την ίδια ημέρα, οι προσφεύγουσες ζήτησαν να τηρηθεί το απόρρητο αναφορικά με το SBL.

- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 9 Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή υποστήριξε ότι το SBL δεν είχε παράσχει στοιχεία που να αποδεικνύουν με σαφήνεια την ύπαρξή του ως νομικού προσώπου ή, τουλάχιστον, την ικανότητά του να είναι το ίδιο διάδικος σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας. Έτσι, ισχυρίζεται η Επιτροπή, από τον εσωτερικό κανονισμό του SBL δεν απορρέει η ικανότητά του να ασκεί προσφυγές ενώπιον του Πρωτοδικείου. Τέλος, η Επιτροπή ζήτησε από το Πρωτοδικείο να καταδικάσει το SBL στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε σε σχέση με αυτή την αίτηση παρεμβάσεως. Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε την ίδια ημέρα, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν ζητούσε να τηρηθεί το απόρρητο αναφορικά με το SBL.
- 13 Με τις από 7ης Ιανουαρίου 2004 παρατηρήσεις του, το CCBE ισχυρίστηκε ότι η αίτηση παρεμβάσεως του SBL ήταν απαράδεκτη. Το CCBE εξέφρασε ιδίως αμφιβολίες σχετικά με το ζήτημα αν το SBL συγκέντρωνε τα στοιχεία που αποτελούν τη βάση της νομικής προσωπικότητας (διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 1973, 41/73, 43/73 έως 48/73, 50/73, 111/73, 113/73 και 114/73, *Générale sucrière* κ.λπ. κατά Επιτροπής, ECR 1973, σ. 1465, σκέψη 3), κυρίως διότι στερείται αυτοτέλειας όσον αφορά την εκπροσώπηση των μελών του. Το CCBE επεσήμανε ότι το SBL αποτελεί απλώς μέλος της International Bar Association (στο εξής: IBA), την οποία δεν μπορεί να εκπροσωπεί. Η CCBE ισχυρίστηκε επίσης ότι το SBL δεν αποτελεί αντιπροσωπευτική ένωση προασπίσεως των συμφερόντων των μελών της.
- 14 Οι λοιποί παρεμβαίνοντες δεν προέβαλαν αντιρρήσεις σχετικά με αυτή την αίτηση παρεμβάσεως.
- 15 Σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η πρόεδρος του πέμπτου τμήματος έφερε την αίτηση παρεμβάσεως ενώπιον του τμήματος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 16 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι το SBL αποτελεί ένα από τα τρία τμήματα της IBA, οργάνωσης εκπροσωπούσας σε παγκόσμιο επίπεδο τους νομικούς και περιλαμβανούσας τόσο δικηγορικούς συλλόγους όσο και ενώσεις νομικών επιχειρήσεων καθώς και κατ' ιδίαν νομικούς και δικηγόρους. Το SBL περιλαμβάνει, με τη σειρά του, κατ' ιδίαν νομικούς, ειδικότερα περισσότερους των 12 500 νομικούς ειδικευμένους στο διεθνές εμπορικό δίκαιο, οι οποίοι είναι τόσο ανεξάρτητοι νομικοί όσον και νομικοί επιχειρήσεων (άνω των 3 000), εγκατεστημένοι σε 185 χώρες.
- 17 Δυνάμει του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται επί του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού, το δικαίωμα παρεμβάσεως σε εκκρεμούσες ενώπιον του Πρωτοδικείου διαφορές ανήκει όχι μόνο στα κράτη μέλη και στα κοινοτικά όργανα αλλά και σε κάθε πρόσωπο που δικαιολογεί την ύπαρξη συμφέροντος από την επίλυση της διαφοράς.
- 18 Κατά πάγια νομολογία, επιτρέπεται η παρέμβαση αντιπροσωπευτικών ενώσεων αποσκοπούσων στην προστασία των μελών τους, στο πλαίσιο υποθέσεων όπου τίθενται ζητήματα αρχής δυνάμενα να επηρεάσουν τα τελευταία [διατάξεις του προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1997, C-151/97 P(I) και C-157/97 P(I), National Power και PowerGen, Συλλογή 1997, σ. I-3491, σκέψη 66, και της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, C-151/98 P, Pharos κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-5441, σκέψη 6· διατάξεις του προέδρου του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 1999, T-13/99 R, Pfizer κατά Συμβουλίου, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 15, και της 28ης Μαΐου 2001, T-53/01 R, Poste Italiane κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1479, σκέψη 51]. Συγκεκριμένα, επιτρέπεται σε μια ένωση να παρέμβει σε μια υπόθεση εάν η ένωση αυτή είναι αντιπροσωπευτική σημαντικού αριθμού ενεργών στον οικείο τομέα επιχειρηματιών, μεταξύ των αντικειμένων της συμπεριλαμβάνεται και αυτό της προστασίας των συμφερόντων των μελών της, η υπόθεση μπορεί να θέτει ζητήματα αρχής επηρεάζοντα τη λειτουργία του οικείου τομέα και, όπως είναι επόμενο, τα συμφέροντα των μελών της είναι δυνατό να επηρεαστούν σε σημαντικό βαθμό από την εκδοθησόμενη απόφαση (βλ., υπό την έννοια αυτή, τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Δεκεμβρίου 1993, T-87/92, Kruidvat κατά Επιτροπής, περί απορρίψεως της αιτήσεως παρεμβάσεως της Yves Saint Laurent Parfums SA, Συλλογή 1993, σ. II-1375, σκέψη 14).

- 19 Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο II του οργανισμού του, ο επιδιωκόμενος από το SBL στόχος είναι η προώθηση μεταξύ των μελών του ανταλλαγής πληροφοριών και απόψεων σχετικά με τις νομοθεσίες, τις πρακτικές και τις επαγγελματικές ευθύνες όσον αφορά εμπορικές και χρηματοπιστωτικές υποθέσεις σε ολόκληρο τον κόσμο, η διευκόλυνση της επικοινωνίας μεταξύ των μελών του και η ανάληψη συναφών προγραμμάτων δυναμένων να εγκριθούν από το Section Council.
- 20 Πάντως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο οργανισμός του SBL δεν προβλέπει μεταξύ των στόχων του την προστασία των συμφερόντων των μελών του ή την εκπροσώπηση των τελευταίων. Πράγματι, το SBL έχει ως μόνο στόχο την προώθηση της ανταλλαγής πληροφοριών και επαφών μεταξύ των μελών καθώς και την οργάνωση διασκέψεων σκοπούσαν στη διευκόλυνση της μελέτης ορισμένων τομέων του δικαίου. Όντως, με την αίτησή του παρεμβάσεως, το SBL επισημαίνει ότι αποστολή του είναι η παροχή στα μέλη του που είναι νομικοί επιχειρήσεων ενός βήματος συζητήσεων καθώς και κατευθυντήριων οδηγιών για το πώς θα λειτουργούν αποτελεσματικώς στο πλαίσιο των επιχειρήσεων, σεβόμενοι τους στόχους της επιχειρήσεως, σύμφωνα με τους αυστηρότερους επαγγελματικούς κανόνες.
- 21 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο III, μέρος 1, του οργανισμού του, τα μέλη του SBL είναι τυπικώς μέλη της IBA, ένα εκ των τμημάτων της οποίας είναι και το SBL. Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο I του οργανισμού του, το SBL συστάθηκε εντός της IBA. Έχει σημασία να υπογραμμισθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο VII, μέρος 6, του οργανισμού του, το SBL δεν μπορεί να αναλάβει καμιά δράση επ' ονόματι ή ως εκπρόσωπος της IBA χωρίς την ειδική άδεια ή έγκριση του Council της τελευταίας. Με το σχετικό του υπόμνημα, το SBL διευκρινίζει συναφώς ότι η αίτησή του παρεμβάσεως δεν έχει υποβληθεί επ' ονόματι της IBA ή κάποιου άλλου τμήματος αυτής.
- 22 Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το SBL δεν αποτελεί αντιπροσωπευτική ένωση έχουσα ως αντικείμενο την προστασία των συμφερόντων των αποτελούντων μέλη αυτής νομικών, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας (ανωτέρω σκέψη 18).

- 23 Εν όψει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το SBL δεν δικαιολογεί συμφέρον από την επίλυση της διαφοράς, κατά την έννοια του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου.
- 24 Κατά συνέπεια, η αίτησή του παρεμβάσεως απορρίπτεται.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 25 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η απόφαση για τα έξοδα λαμβάνεται με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη. Δεδομένου ότι η παρούσα διάταξη θέτει τέρμα στη δίκη σε σχέση με το SBL, επιβάλλεται η λήψη αποφάσεως επί των σχετικών με την αίτησή του παρεμβάσεως εξόδων.
- 26 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το SBL ηττήθηκε, πρέπει αυτό να καταδικαστεί στα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και σε αυτά της Επιτροπής που είναι σχετικά με την παρούσα διαδικασία παρεμβάσεως, όπως έχει ζητηθεί από την τελευταία. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες και οι παρεμβαίνοντες δεν έχουν διατυπώσει σχετικά αιτήματα, φέρουν οι ίδιοι τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση παρεμβάσεως του Section on Business Law of the International Bar Association.**
- 2) Καταργείται η δίκη όσον αφορά το αίτημα των προσφευγουσών αναφορικά με το Section on Business Law of the International Bar Association σχετικά με την τήρηση του απορρήτου.**
- 3) Καταδικάζει το Section on Business Law of the International Bar Association στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή σχετικά με τη διαδικασία παρεμβάσεως καθώς και στα δικά του δικαστικά έξοδα.**

Οι προσφεύγουσες και οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα που έχουν σχέση με τη διαδικασία παρεμβάσεως.

Λουξεμβούργο, 28 Μαΐου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Η Πρόεδρος

P. Lindh